

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2019 r. na posiedzeniu bez udziału stron

**w przedmiocie zażalenia wniesionego przez Z. G.**

działającego jako pełnomocnik pokrzywdzonego,

na zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w W. z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt III Kp (...), o odmowie przyjęcia kasacji złożonej przez pełnomocnika pokrzywdzonego,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

W dniu 1 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w W. wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt III Kp (...), na mocy którego utrzymał w mocy postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie PR Ds. (...), wydane przez Prokuraturę Rejonową w W. z dnia 31 sierpnia 2017 r.

Od tego postanowienia w dniu 25 października 2018 r. (k. 80 - 81) pełnomocnik pokrzywdzonego złożył kasację na niekorzyść podejrzanego, podnosząc zarzut dokonania błędnych ustaleń faktycznych.

Zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2019 r. Prezes Sądu Rejonowego w W. odmówił przyjęcia kasacji złożonej przez pełnomocnika pokrzywdzonego wobec tego, że wniesienie kasacji od postanowienia sądu utrzymującego w mocy postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia jest niedopuszczalne z mocy ustawy, co wynika z art. 519 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonego Z. G., nie wskazując jego kierunku i zakresu zaskarżenia. Nie podając żadnej podstawy prawnej zarzucił zarządzeniu obrazę art. 286 k.k., art. 191 § 1a k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. i art. 126<sup>2</sup> § 1 k.p.c. Nie sformułował przy tym żadnego wniosku końcowego w tym piśmie, nie podając tym samym, czego się domaga od Sądu rozstrzygającego.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Abstrahując od faktu, że zażalenie to w sposób oczywisty nie spełnia wymogów formalnych stawianych pismom procesowym, gdyż nie podaje podstawy prawnej dokonywanej czynności, nie wskazuje zakresu i kierunku zaskarżenia, ani nie formułuje wniosku w zakresie tego, czego autor tego pisma się domaga, to nie jest ono zasadne. Niewątpliwie art. 519 k.p.k. nie przewiduje, by możliwe było wnoszenie kasacji od postanowień sądu zatwierdzających postanowienia prokuratora o umorzeniu postępowaniu albo o odmowie wszczęcia postępowania. W rezultacie, ze stanowiskiem wyrażonym w zarządzeniu należy się zgodzić.

Zgodnie z treścią art. 519 k.p.k. kasacja może być wniesiona jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a kodeksu karnego. Postanowienie sądu utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa nie jest orzeczeniem zaskarżalnym kasacją, co znajduje potwierdzenie także w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2017 r., WZ 14/17, LEX nr 2383262; z dnia 7 stycznia 2010 r., WZ 55/09, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 15; z dnia 2 października 2007 r., II KZ 33/07, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 2158; z dnia 13 lipca 2000 r., IV KZ 46/00, LEX nr 491416). Jak powyżej wskazano, tylko jeden rodzaj postanowień podlega zaskarżeniu w drodze kasacji.

W rezultacie, oprócz tego wąskiego zakresu zaskarżalnych kasacją postanowień, nie jest dopuszczalna kasacja strony od postanowienia, choćby odpowiadało ono pozostałym cechom orzeczenia, wymienionym we wskazanym przepisie, to jest, chociażby było to prawomocne orzeczenie sądu odwoławczego,

kończące dane postępowanie. Przepisy Kodeksu postępowania karnego dają prawo wniesienia kasacji od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie jedynie Ministrowi Sprawiedliwości - Prokuratorowi Generalnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Rzecznikowi Praw Dziecka (art. 521 k.p.k.).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.